

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg er fuldt på det rene med, at CVU'erne ligger i Undervisningsministeriets ressort, og at det derfor ikke er så naturligt, at videnskabsministeren skal have en holdning til det, det er klart. Men når vi nu er inde på debatten, vil jeg da gerne have ministerens sådan umiddelbare vurdering af, om man kunne forestille sig noget spændende synergi, ved at man fusionerede f.eks. et sundheds-CVU med et universitet eller et pædagogisk CVU med et universitet. Kunne man ikke forestille sig noget spændende synergi i det?

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jo, men nu forholder det sig sådan, som hr. Rasmus Prehn også udmærket ved, at disse CVU'er ligger i et andet ministerium, og der er man netop i gang med en proces, som er parallel til den, vi har drøftet her i dag i forbindelse med universiteterne og sektorforskningsinstitutionerne, og derfor mener jeg ikke, det ville være rigtigt, hvis jeg gik ind og kommenterede det på nuværende tidspunkt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til videnskabsministeren. Jeg vil give ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Per Clausen, der i anden omgang har 5 minutter.

Per Clausen (EL):

Det har på mange måder været en meget interessant debat i dag, ikke så meget, fordi videnskabsministeren har insisteret på, at det er SR-regeringens skyld, at der i de sidste 5 år ikke er sket nogen stigning i den andel, som de offentlige forskningsinvesteringer har haft af det danske bruttonationalprodukt. Det er selvfølgelig kedeligt at konstatere, at vi åbenbart har haft en magtesløs regering de sidste 4-5 år, som ikke har været i stand til at rette op på fortidens synder, men sådan er det.

Nu taler videnskabsministeren om de 10 mia. kr. Man kan bare sige, at de 10 mia. kr. jo gjorde, at der ikke blev skåret ned, og jeg er sikker på, at uanset valgresultatet ved de sidste to valg ville der være et flertal for, at der ikke skulle skæres ned på forskningen. Så de 10 mia. kr. kan videnskabsministeren blive ved med at snakke om, men kendsgerningen er, at indtil nu er der ikke sket noget som helst løft i forskningen. Det sker der så fremover.

En anden interessant ting er, at indtil for ganske nylig rejste regeringen rundt med det synspunkt, at man ville foretage det her løft, fordi det lå inden for det økonomiske råderum. Nu er det så kommet frem, at det gør det ikke. Forudsætningen for, at man kan lave det her løft i forbindelse med forskningsbevillingerne, er, at man er indstillet på at skære ned på efterløn, dagpenge og SU. Det er det klare signal, der er kommet i dag fra ministerens side og fra Venstres og De Konservatives ordførere. Det er ikke noget, Enhedslisten har fundet på, det er noget, som er blevet sagt klart fra regeringspartierne side.

Der må vi sige, at vi i hvert fald har at gøre med et meget interessant løftebrud, for jeg har ingen erindring om – og ingen af regeringspartierne ordførere eller ministeren har kunnet påpege det – at det var det, man sagde i valgkampen sidste gang, altså at der ville komme flere penge til forskningsmidler finansieret af forringelser på efterløn og dagpenge. Men sådan er det nu. Der kan man jo så bare sige, at det er positivt, at alle oppositionspartierne klart har sagt, at den sammenhæng ser de ikke. Så kan man mene forskellige ting om velfærdsreformer, og det gør oppositionspartierne givetvis, men man ser ikke den sammenhæng.

Lidt mere bekymrende er det selvfølgelig, at Dansk Folkeparti ser sammenhængen, for det kan føre til to ulykker: Den ene er, at man gennemfører de her nedskæringer på efterløn og på dagpenge. Den anden er, at man siger, at der ikke er råd til at gennemføre det nødvendige løft på forskningsområdet. Begge dele vil være dybt ulykkelige konsekvenser, for kendsgerningen er jo, at der er penge nok, både til at sikre velfærden og til at sikre investeringer i forskning i fremtiden.

Langt mere positivt har det været på to andre områder, og det er der, hvor vi kommer til regeringens konkrete forskningspolitik. For selv om Dansk Folkeparti stemmer for en vedtagelse, der siger det modsatte, så må vi alligevel tage hr. Jesper Langballes ord alvorligt, når han i dag har sagt, at der skal gå en større andel af forskningsmidlerne til basismidlerne. Det har hr. Jesper Langballe sagt gentagne gange, og det vil sige, at det er der et klart flertal for i Folketinget. Derfor vil det jo være totalt ubegribeligt, hvis forhandlingsresultaterne skulle føre til det resultat, som ministeren ønsker. Det vil være helt ubegribeligt for alle.